

kommer mig, at naar vi skulle fremme en Lov af denne Beskaffenhed, gælder det netop om at give Befolkningen den størst mulige Indflydelse og ogsaa derigennem det størst mulige Ansvar for, hvordan Udviklingen bliver paa dette Omraade.

Man kan vel nok sige, at det her i Landet gaar noget langsomt med Ædruelighedslovgivningen. Jeg skal tillade mig at minde om, at Ædruelighedskommissionen blev nedsat i 1903 og arbejdede dygtigt og energisk i 4 Aar, hvorefter den afgav en overordentlig indholdsrig Betænkning, som den fortjener Tak for. Kommissionen fremsatte tillige to Lovforslag, som efter min Overbevisning vare ganske fortrinligt udarbejdede og af stor praktisk Betydning for det danske Folks Udvikling og for hele Folkets Velstand og Lykke, kunne vi gerne sige, idet de angaa Forhold, som gribe dybt ind i Folkelivet. Disse Lovforslag have jo saa været behandlede flere Gange her i Tinget uden at blive vedtagne. Der er ført lange og omfattende Forhandlinger om dette Spørgsmaal, og der er da naturligvis ikke megen Grund til at gaa saa vidt i Enkeltheder ved denne Behandling, som det er sket før, men jeg tillader mig at minde om disse resultatløse Forhandlinger gennem flere Samlinger. I Fjor samlede Folketinget sig enstemmigt om et godt og praktisk Forslag, og jeg vilde have anset det for en Lykke for det danske Folk, om dette Forslag var blevet ophøjet til Lov, altsaa ogsaa vedtaget af det andet høje Ting. Dette skete imidlertid ikke, og nu have vi altsaa til Behandling faaet et Forslag, som afviger stærkt fra Folketingets Standpunkt.

Jeg vil dog henlede ærede Medlemmers Opmærksomhed paa, at endskønt der ikke er vedtaget en ny Beværterlov her i Landet, er der alligevel sket store Forandringer i Forholdene ude omkring. Det ærede Medlem for Københavns 13de Valgkreds (A. C. Meyer) talte om, at Livet er stærkere end Loven, og det er ganske rigtigt. Livet har brudt sig Vej ogsaa paa dette Omraade og formet Udviklingen, endskønt Lovene endnu ikke ere komne med, Befolkningen har selv begyndt at praktisere Kommuneafstemningerne og derved bortskaffe de overflødige Kroer ude paa Landet, som den højtærede Indenrigsminister omtalte — han indrømmede jo ogsaa, at der var forskellige saadanne fuldstændig overflødige Kroer, som burde skaffes af Vejen. Til at begynde med vare disse Kommuneafstemninger jo kun raadgivende overfor Bevillingsmyndighederne, men den

15. Marts 1910 udsendte den daværende Indenrigsminister, det ærede Medlem fra Langeland (P. Munch) et ministerielt Cirkulære, som gjorde Kommuneafstemningerne afgørende overfor Bevillingerne, saaledes at naar tilstrækkelig mange af Kommunens Vælgere stemte imod en Spiritusbevilling, blev den nægtet, og det fortjener det ærede Medlem Tak for, det vil altid blive mindet i Ædruelighedsarbejdet i Danmark. Dette Cirkulære, som har haft stor Betydning ved at give Befolkningen den Ret og Indflydelse paa Bevillings-spørgsmaalet, som den ønskede, vakte stor Tilfredshed og Taknemmelighed ude i Befolkningen. Men ikke mindre Tilfredshed vakte det, da den nuværende højtærede Indenrigsminister sidste Sommer udtalte overfor en Deputation fra danske Afholdelseskabers Landsforbund, at han vilde opretholde Cirkulæret af 15. Marts 1910 og følge de deri givne Afstemningsregler, indtil Beværterloven bliver endelig vedtaget. Jeg vil her benytte Lejligheden til at takke den højtærede Indenrigsminister for dette Løfte. Det har altsaa her vist sig, at Livet var stærkere end Loven, Livet har brudt sig Vej, og der er ude omkring indført en Praksis, hvorefter den ene Kommuneafstemning finder Sted efter den anden, og Befolkningen faar derigennem Lejlighed til at skaffe de Kroer, som der ikke er Brug for, af Vejen, og det kunne Folk ude omkring i Kommunerne jo langt bedre dømme om, end man kan gøre det indenfor Administrationen.

Efter disse Bemærkninger skal jeg tillade mig at omtale nogle af de Forandringer, der i Landstinget ere skete i det Lovforslag, som her forhandles, den saakaldte Beværterlov. Der er først sket den Ændring, som ogsaa tidligere er omtalt, at medens Folketinget havde fastsat, at Beværtningernes Antal ikke maatte overstige 1 for hver 350 Indbyggere, og Kommunalbestyrelserne fik Ret til at lade Indskrænkningen fortsætte sig nedefter, naar de fandt dette forsvarligt og praktisk, gaar det foreliggende Forslag ud fra det nu bestaaende Antal og giver endog Anvisning paa at forhøje Tallet for Byernes Vedkommende. Det er det uheldige for Byernes Vedkommende, og derved er der sket en betydelig Indskrænkning i Loven, saa den vil ikke være i Stand til i den foreliggende Skikkelse at gavne Ædrueligheden, som den ellers vilde.

De væsentlige Forandringer og Indskrænkninger med Hensyn til det foreliggende Forslag knytte sig til Landet. I det